

Takto reaguje prakticky každý člověk. Téměř úplně shodnou reakci jsem zaznamenal u několika tisíců žáků v různých končinách světa.

Tatáž reakce nastala, jestliže jsem svým pohybem provedl bleskový výpad svým gumovým nožem. Prvý pohyb napadeného žáka je zvednutí rukou k blokadě úderu /většinou nejde o nějaký koordinovaný pohyb, nýbrž spíše o automatickou reakci spojenou s obavou z útoku/ a současně se napadený snaží útok uhnout. Jak jsem už uvedl na počátku, žáci již cvičení v některém bojovém umění se často pokusí blokovat úder určitou technikou anebo zastavit útok kopnutím či jiným úderem, někdy se pokusí dokonce o techniku vedoucí k "odzbrojení" útočnicka. Avšak i tito bránci se žáci jsou obvykle rychle přemoženi a "vážně zranění" gumovou čepelí. Ve skutečné bojové situaci - i kdyby kop či úder pěstí zasáhl svůj cíl - odhodlaný útočník přijímá riziko event. přeraženého nosu či paže, pokud dosáhne svého hlavního cíle, tj. zabít či definitivně zneškodnění napadeného.

Naskýtá se proto otázka: proč postupovat p r o t i lidskému instinktu? V každém souboji s protivníkem ozbrojeným nožem je třeba si pamatovat zásadu: VZDÁLENOST JE VAŠIM SPOJENCEM /pokud vůbec máte možnost vzdálenost od protivníka ovlivnit/. Proto, ať jež v tréninkovém souboji, anebo ve skutečném střetnutí na ulici, se stanete cílem útoku s použitím nože, určitě zvednete ruce k odrazení rány a budete se snažit uhnout /dozadu nebo stranou/ - držte se tedy svého instinktu a udělejte tyto pohyby. Nesnažte se postupovat proti podvědomé reakci. Chcete-li se proto připravit na obranu proti skutečným živým útokům, nacvičte se v tréninku správné využití těchto instinktů. Pokud vás chce někdo napadnout s nožem v ruce - zvedněte proti němu ruce a - máte-li za sebou prostor - ustupte dozadu.

Taktické "L"

Většina policistů i vojáků bez speciálního výcviku v této situaci ustupují směrem dozadu přímo několik kroků - viděl jsem některé takto ustupovat před útočníkem až o 6 až 8 metrů. To však nepostačí: útočník postupující dopředu je rychlejší a většinou vás dostihne a pak vás dostane do nevýhodné pozice. Proto - i když vás instinkt vás v první chvíli útoku nutí ke kroku přímo zpět, ve chvíli kdy jste schopni opět se racionálně rozhodovat, musí převážit tréninkem osvojené návyky.

Jakmile zjistíte, že vás útočník po prvním výpadu pronásleduje a vy ustupujete ve snaze uhnout před možným bodnutím nebo sekutím, musíte v určitém okamžiku realizovat vědomé rozhodnutí ke změně směru ústupu buď vpravo nebo vlevo, tak aby rozběhnutý útočník vás přitom minul. Tato "přestávka v přímém boji" vám dá dárek v podobě získaného času: můžete tím získat něco mezi půlkou až jedenapůl vteřinou. Tento pohyb, útok stranou v ústupu se nazývá "taktické L". Tato přibližně vteřina, kterou útočník potřebuje na to, aby i on změnil směr svého pohybu vám dá čas k použití vlastní zbraně /pokud nějakou u sebe máte/ anebo - jste-li neozbrojeni - vám dá možnost použít proti útočníkovi nějaký zneškodňující úder, např. kolenní kopnutí anebo /při opravdovém boji/ píchnutí do očí.

Pokud se vám nepodaří při provedení "taktického L" dostat do akce svou

zbraň anebo je váš úder holou rukou málo účinný, pak se musíte pokusit tento manévr zopakovat, pokud vás útočník dále pronásleduje se snahou zasáhnout vás svým nožem.

Být v pohybu a unikat

Jakmile se vám podaří poněkud více se vzdálit od svého útočnicka, musíte udělat jeden ze dvou dále uvedených kroků. Prvý jste povinen uskutečnit, pokud jste policista anebo voják a útočník dále ohrožuje buď vás anebo někoho ve vašem okolí. Pak nemáte volbu: musíte proti němu použít svou nejsilnější zbraň /jste-li uniformovaný policista ve Velké Británii, pak musíte užít svůj obušek, v USA, Španělsku, Rusku a ve většině dalších evropských zemí pak svou střelnou zbraň/. Tuto zbraň budete používat tak dlouho, pokud trvá hrozba od útočnicka. Při obraně proti jeho útoku se musíte dle možnosti stále pohybovat, event. uhnout či kopnout a zase se pohybovat. Nevytvořte svému protivníkovi stacionární cíl. Přitom se stále snažte pohybovat k místům, kde je pro vás bezpečnější. Nezapomínejte, že udržení dostatečné vzdálenosti od útočnicka je rozhodujícím faktorem vaší bezpečnosti. I vážně zraněný útočník je schopen vás pronásledovat a ještě před svým kolapsem vám může zasádnout nebezpečný, případně i smrtelný úder.

Pokud však nejste ozbrojeni, pak vám zbývá jen druhá eventualita. To znamená, že zlomek času, získaný manévrem "taktického L" musíte využít k získání náskoku pro okamžitý únik. Máte-li pro svůj únik volný prostor, nesnažte se útočníkovi vyrvat z ruky jeho zbraň.

Zbavení útočnicka nože

Pochopitelně mohou nastat situace, kde možnost zvětšit svou vzdálenost od útočnicka nezávisí na našem rozhodování. Byl jste přitlačen ke svému autu či ke zdi, nalézáte se v nevelkém uzavřeném prostoru anebo jsou za vámi jiní lidé - buď někdo, koho chcete ochránit, anebo neprostupný dav lidí.

V tradičních bojových uměních /a dokonce i ve výcvikových metodách policejních a vojenských útvarů, jež se přidržují tradičních metod/ jsou postupy jimiž má být nožem ozbrojený útočník zbaven své zbraně, značně komplikované a přitom pro bezpečnost odzbrojujícího velmi riskantní. Většina bojových umění používá specifické techniky odzbrojování soupeře pro různé směry jeho útoku. To znamená, že by bylo třeba znát mezi 25 až 50 různými technikami odzbrojování, abychom si mohli poradit s jakýmkoli útokem. Kromě toho je většina z nich založena na předpokladu, že útočník k nám přistupuje s napřaženou paží, držící nůž, což nám umožní tuto paži uchopit prakticky v klidové pozici. Ve skutečném životě to takto nefunguje.

Skutečný útočník je připraven zasádnout vám řadu bodných ran, ne pouze jediné bodnutí. A jelikož většina lidí má nacvičenou techniku odzbrojení protivníka ze simulovaného útoku, pak při reálné prováděném útoku /jak v tělocvičně nebo v životní realitě/, ve stresové situaci zapomenu přesně provedení odzbrojovacích technik. Je-li útok proveden rychle a razantně, je normální cvičenec ve stavu senzoričského přetížení. Jeho výcvik ho nepřipravil na to, jak většina zločinců s nožem zachází.

Kdysi dávno, na počátku své praxe, jsem se snažil své žáky učit techniky odzbrojování tradičním způsobem. Znal

jsem správnou techniku pro každou eventualitu. Avšak v plné rychlosti, v podmínkách plného kontaktu /nemluvě ani o nekooperativních tréninkových partnerech/ se tyto naučené metody většinou nedaly uplatnit. Ve chvíli, kdy jste se rozhodli pro uplatnění určité odzbrojovací techniky, útočník již změnil směr svého útoku a mířil na jiný cíl. A pak jednoho dne, když jsem trénoval specialisty z armády v Kanadě, mne napadla spásná myšlenka správného řešení. Z toho pak vzniklo "Pravidlo Jima Wagnera pro odzbrojení útočnicka s nožem".

Pravidlo Jima Wagnera pro odzbrojení útočnicka s nožem

Toto pravidlo pro zbavení útočnicka jeho nože má pouze čtyři jednoduché úkony. Přitom první úkon jsou kroky vycházející z lidských instinktivních akcí. Jsou to tyto kroky:

1. Uchopení
2. Přiblížení
3. Poraz / povelání
4. Únik / útek

Pravidlo první: uchopení

Pokud někdo hodí vašim směrem míček anebo čajový šálek, pak zcela in-

stinktivně ho zachytíte rukou, aniž byste o tom přemýšleli. Stejně instinktivně se pokusíte zachytit ruku s nožem, je-li útočník ve vaší těsné blízkosti /na vzdálenost dotyku/ a takto zabránit, aby mohla zbraň vniknout do vašeho těla.

Abyste toto uchopení či zachycení mohli nacvičovat, požádejte svého tréninkového partnera, aby stále opakoval pokusy zasáhnout vás nožem /sekutím anebo bodnutím/ z nejrůznějších směrů a zamíření na různé části vašeho těla/ doporučuje se chránit si oči/. Pokaždé, když bude zbraň směřovat proti vám, snažte se zachytit / uchopit paže držící nůž oběma rukama. Nebuďte frustrováni, pokud se vám nepodaří uskutečnit pevné uchopení oběma rukama: ve skutečném reálném boji se vám to asi také sotva podaří. Vaším úkolem je prostě zachytit a uchopit útočící paži jak to nejlépe dokážete. Pokud se vám uchopení správně nepodaří, můžete být "poranění". Avšak při boji s osobou ozbrojenou nožem v reálném boji musíte vždy počítat s tím, že UTRŽÍTE NĚJAKOU RÁNU, BODNUTÍ nebo POREZÁNÍ. Jelikož při tomto cvičení stojíte se zády opřenými o zeď, nemáte jinou volbu, nežli se snažit zachytit útočící paži, kdykoli k tomu máte